



תת"ע (חיפה) 10387-08-16 - מדינת ישראל נ' חנן אנדרמן

תת"ע (חיפה) 10387-08-16 - מדינת ישראל נ' חנן אנדרמן/שלום חיפה

תת"ע (חיפה) 10387-08-16

מדינת ישראל

נגד

חנן אנדרמן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[28.03.2018]

כבוד השופטת כרמית פאר גינת

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת התיישנות.

2. כתב האישום בתיק זה מייחס לנאשם עבירה של נהיגה במהירות של 85 קמ"ש בדרך עירונית, בה מותרת מהירות מירבית של 50 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, כפי שתועדה ביום 2.6.16 בשעה 10:52 במצלמת א' 3 ברח' מגורשי ספרד בחיפה.

3. בדיון ביום 29.10.17 טענה ב"כ הנאשם להתיישנות. היא ציינה כי מדובר בעבירת מצלמה שנעברה ביום 2.6.16 וכי בתיק זה ניתן פס"ד בהיעדר ורק אז נודע לנאשם שהוא נאשם בהעדרו. ב"כ הנאשם ציינה כי סעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) מסדיר את הנושא של צילום רכב ומדבר על תקופה של 4 חודשים, ולטענתה הנאשם הוכיח כי לא קיבל את ההודעה כי עבר עבירה תוך 4 חודשים, כקבוע בחוק. עוד היא ציינה כי פסק הדין, שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 28.11.16, בוטל על ידי בית משפט זה ביום 5.1.17, משמע, לטענתה, כי לא הייתה המצאה כדין או בכלל לא. בטיעוניה בכתב הוסיפה ב"כ הנאשם כי הפלט האינטרנטי שצירפה המאשימה לתגובתה אין בו כדי למלא את החזקה הקבועה בחוק, וכן כי המאשימה לא צירפה אישור מסירה להודעה זו. בנוסף לכך, היא טענה כי עלה בידי המבקש להוכיח, באמצעות רשות הדואר, כי הזימון לא התקבל בכתובתו, כפי שפירט בבקשה שהגיש לביטול פסק הדין.

4. ב"כ הנאשם הפנתה בעניין זה, בין היתר, לעפ"ת (חי') 7946-10-15 לוי נ' מדינת ישראל (11.11.2015) וכן לתת"ע (ת"א) 8510-03-16 מדינת ישראל נ' גורשומוב (החלטה מיום 28.11.2016), שעסק בארבעה מקרים שזהים, לטענתה, למקרה דנן, וכולם קבעו כי טענת ההתיישנות חלה וכתב האישום בטל.



5. ב"כ המאשימה, בדיון שבפניי ובמסגרת טיעוניו בכתב לעניין זה, ציין כי העבירה נשוא כתב האישום הינה מתאריך 2.6.16, ואילו הודעה על ביצוע העבירה נשלחה לכתובתו של הנאשם, ברח' הכובשים 32 בזכרון יעקב, עוד ביום 20.6.16 ונמסרה ליעדה ביום 27.6.16 (העתק מהודעה על ביצוע עבירה סומנה כנספח א' לתגובתו, אישור משלוח דבר דואר רשום סומן כנספח ב', ואילו העתק תדפיס מאתר רשות הדואר, המפרט דרך המצאת דבר הדואר הנדון, צורף וסומן כנספח ג'. כמו כן, הוא ציין כי כתב האישום בעניינו של הנאשם הוגש ביום 23.8.16 וההזמנה לדין חזרה בציון "לא נדרש" (העתק מאישור המסירה צורף וסומן כנספח ד'). על כן, לדבריו, ההודעה בדבר ביצוע העבירה וכתב האישום הוגשו במסגרת המועדים הקבועים בחוק.
 6. ב"כ המאשימה הפנה בעניין זה, בין היתר, לרע"פ 3202/16 בן נחום נ' מדינת ישראל (18.5.2016), העוסק בחזקת המסירה בעבירות תעבורה. לאור האמור, טען ב"כ המאשימה כי דין טענות הנאשם ביחס להתיישנות הדו"ח דינן להידחות על הסף.
 7. בחינת המסגרת הנורמטיבית מעלה כי אכן, לפי סעיף 225א(1) לחסד"פ, כשמדובר בעבירת תעבורה המבוססת על צילום העבירה, כמו במקרה שבפנינו, על המדינה להוכיח שהודעה על דבר ביצוע העבירה או ההזמנה לדין (כתב האישום) בגין ביצוע העבירה נשלחו לכתובת הנאשם בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.
 8. ב"כ המאשימה טען בתגובתו לבקשה כי הודעה על ביצוע העבירה נשלחה לכתובתו של הנאשם כבר בתאריך 20.6.16 ונמסרה ליעדה ביום 27.6.16, ואף צירף אסמכתאות לכך ממעקב המשלוחים שבאתר רשות הדואר. ב"כ הנאשם טענה, כאמור, כי אין בפלט אינטרנטי כדי למלא אחר החזקה הקבועה בחוק ויש ממש בטענתה.
 9. יחד עם זאת, ב"כ המאשימה צירף לתגובתו גם את נספח ד', שהוא העתק מאישור המסירה של משלוח כתב האישום, לפיו דבר הדואר, שנשלח לכתובתו של הנאשם ברח' הכובשים 32 בזכרון יעקב, לא נמסר לנמען מהסיבה "לא נדרש". לפי הנספח שצורף, אישור המסירה עונה על כל הפרמטרים הצריכים על מנת למלא אחר חזקת המסירה, שנקבעו בחוק ובפסיקה, דהיינו שם מלא של הנאשם, כתובתו, פרטי הדוור וחתימתו, תאריך הביקור בבית (17.8.16) וכן מצוינים עליו פרטים שיש בהם כדי לזהות את הדו"ח הרלוונטי (מספר דבר הדואר, פרטי תאריך העבירה, מספר הדו"ח ומספר הרכב). אישור זה הגיע ליעדו לאחר כחודשיים וחצי מיום ביצוע העבירה, כלומר לא חרג ממסגרת 4 החודשים שהוקצו לכך בסעיף 225א(1) לחסד"פ.
 10. באשר לכך שמשלוח כתב האישום, על פי העתק אישור המסירה שצורף, חזר בציון "לא נדרש", הרי שלפי סעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, נקבעה חזקת מסירה, ולפיה אין צורך בחתימתו של הנאשם על גבי אישור המסירה, כפי שאף ציין כב' השופט שהם ברע"פ 3202/16 בן נחום נ' מדינת ישראל (18.5.2016), שאליו הפנה ב"כ המאשימה בתגובתו.
 11. משכך, אני קובעת כי כתב האישום נמסר כדין לנאשם ביום 1.9.16 (כלומר 15 ימים לאחר מועד שליחתו בדואר רשום, שהוא 17.8.16), כנדרש מחזקת המסירה שבסעיף 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. מועד זה הינו בתוך מסגרת 4 החודשים שהוקצו לכך בחסד"פ (העבירה בוצעה ביום 2.6.16), כאמור לעיל.
 12. לאור האמור, אינני מקבלת את טענת ההתיישנות בעניין העבירה נשוא כתב האישום ומורה שעל הנאשם ליתן תשובתו לכתב האישום.
 13. לצורך העניין, נקבע להקראה נוספת ביום 11.6.18 בשעה 10:30.
 14. המזכירות תמציא העתק מהחלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.